

За този Александъръ съмъ слушалъ да приказватъ отъ сетиѣ че баща му билъ на гръцкия Владика намѣстникъ, (векиливъ) който обикновенно се именувахе Екзархъ и отъ туй име се нарикъвалъ Александъръ, родомъ изъ Стара-Сагора, Екзархъ. Но това име му помогнало, както и неговата способна личностъ, да се прѣдстави, като Български князь въ Англия и Франция, а защото той искалъ да посѣти и Русия, Руския Посланикъ въ Парижъ му потвърдилъ пашапорта подъ това име, а това му било достатъчно да мине и въ Русия, като такъвъ и да се приближи до министритѣ и проч. до толкозъ, щото да му бждатъ отстъпени и повѣрени 10,000 рубли отъ Руското Правителство за въ полза на България и пр. и проч.

VI Дироктора ни Самуилъ се училъ въ Кидониесъ (Айвалж) градъ, дѣто учителствувалъ тогава прочутия гркъ по философията и пр. Григорий. Тамъ приказватъ билъ отишелъ и единъ отъ Сливенъ да се учи; той билъ много успѣвалъ, но не щѣлъ да се показва, че е Българинъ, за да не му се подиграватъ. Нъ стария му сиромакъ баща, съ царвули и абичка, като синъ му не се върнжалъ дълго врѣме, той тръгналъ да го търси въ Цариградъ и най-сетиѣ отишелъ чакъ въ Айвалж. Внезапно, като се прѣдставилъ прѣдъ сина си съ тѣзи просташки и екъсани дрѣхи съ калпакъ и като го узнали съученицитѣ му фанатици Гърци, че той е Българинъ и зели да му се прѣсмиватъ, ученика отишелъ и се одавилъ въ морето! Ето до каква глупостъ ни бѣхж докарали Гръцитѣ, че тѣ биле благородни, а ний простаци, защото си носимъ народното облекло, като, че отъ тѣхъ нѣма по-сиромаси, испаднали и по екъсани.

Подиръ горнитѣ бѣлѣжки, не ми се ще сжщо да оставж безъ да изложж нѣкои писма, намѣрени мѣжду ръкописитѣ ми, които съмъ отъ Цариградъ проваждалъ за Сливенъ до единъ бивши тамъ мой съученикъ, вѣренъ и искренъ.